

Arrest

nr. 148 770 van 29 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 15 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Accra (Greater Accra region). Uw vader was een etnische Dagomba en uw moeder een etnische Tchamba. U bent moslim.

Toen u ongeveer 5 jaar oud was ging u met uw vader en moeder in Yendi (Northern region) wonen. Uw zus (R.) bleef in Accra achter. In Yendi leven de etnische Dagomba, die onderverdeeld zijn in 2 subgroepen; de Abudu en de Andani. Uw vader behoorde tot de Abudu. De chieft van Yendi maakte deel uit van een van deze subgroepen; de aanstelling van de chieft zorgde ervoor dat er rivaliteit ontstond tussen de Abudu en de Andani. Eind 2001 – begin 2002 werd het toenmalige hoofd van Yendi, chieft Ya Na Yakubu, die tot de Andani behoorde, in zijn paleis vermoord en zonder hoofd teruggevonden. Naast de chieft werden ook duizenden mensen gedood, waaronder ook enkele van zijn echtgenotes. Yendi werd volledig verwoest. Omdat ze het lichaam van de chieft samen met zijn hoofd wilden begraven en

het hoofd zoek was, werd de begrafenis uitgesteld. 2 of 3 jaar na zijn dood werd hij uiteindelijk toch begraven. De moordenaars van de chieft werden nooit gevonden, laat staan voor een rechtbank gebracht. Er werd gezegd dat de politieke partij NPP, die gesteund werd door de Abudu, achter de moord zat. Tijdens gevechten tussen Abudu en Andani in 2006 werd uw vader gedood door Andani. U vreesde dat de Andani u als familielid van uw vader ook zouden doden, en vertrok eind 2006 – begin 2007 naar Kumasi. U werkte er als drager van goederen en van bagage. Een jaar later, omstreeks eind 2007 – begin 2008, besloot u Ghana te verlaten. Via Burkina Faso reisde u naar Niger, waar u ongeveer 6 maanden verbleef. U verkreeg er een vals paspoort op naam van (R.A.). U reisde verder naar Libië waar u ongeveer 2 jaar verbleef. U nam er een boot naar Italië, van waaruit u verder reisde naar België. U kwam op 2011 in België aan.

Uit uw administratief dossier blijkt dat op 30 juni 2014 een verzoekschrift door u werd ingediend tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 25 september 2014. De beslissing werd u op 3 oktober 2014 betekend, met een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 20 oktober 2014 deed u in Mechelen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische vrouw, (U.D.E.). Op 5 maart 2015 weigerde de stad Mechelen deze verklaring van wettelijke samenwoning te registreren na negatief advies van het Parket van Mechelen op 18 februari 2015 nadat was vastgesteld dat u trachtte een wettelijke samenwoning te registreren die niet gericht was op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen partners, maar op het verwerven van een verblijfsrecht. Op 26 januari 2015 werd u nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Bovendien werd u door de stad en de politie van Mechelen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land. Op 1 april 2015 begaf de politie van Mechelen zich naar uw verblijfplaats in Mechelen; u werd door de politie meegenomen en naar het gesloten centrum in Steenokkerzeel ondergebracht. U vroeg er op 30 april 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend.

U verklaarde in 2011 in België te zijn aangekomen. Uit het administratief dossier blijkt dat u een aanvraag deed om in België te verblijven op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, maar dat deze onontvankelijk verklaard op 25 september 2014. U kreeg op 3 oktober 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 20 oktober 2014 deed u in Mechelen een verklaring van wettelijke samenwoning met een Belgische vrouw, (U.D.E.). Op 5 maart 2015 weigerde de stad Mechelen deze verklaring van wettelijke samenwoning te registreren. Op 26 januari 2015 werd u nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 1 april 2015 begaf de politie van Mechelen zich naar uw verblijfplaats in Mechelen; u werd door de politie meegenomen en naar het gesloten centrum 127bis in Steenokkerzeel gebracht. U vroeg er op 30 april 2015 asiel aan. De vaststelling dat u 4 jaar na aankomst in België pas een asielaanvraag deed en dit nadat u al twee maal een bevel had gekregen om het grondgebied te verlaten en een maand nadat u naar een gesloten centrum werd overgebracht wijst erop dat u de asielprocedure gebruikt om een repatriëring te vermijden. Wanneer u door de protection officer gevraagd werd waarom u niet eerder asiel vroeg, antwoordde u 'Ik ontmoette mijn vriendin en we moesten tijd hebben om elkaar te leren kennen; ik wilde met haar samenwonen.' (gehoor CGVS, p. 15). Dit antwoord wijst er in elk geval niet op dat u een 'vrees voor vervolging' koesterde of een 'risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles kan worden besloten dat de ernst van voorliggende asielaanvraag reeds bij voorbaat kan worden betwifteld.

Bovendien kan slechts weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde aanwezigheid in Yendi in de periode die u beschrijft.

U verklaarde vanaf uw 5de jaar in Yendi te zijn gaan wonen met uw ouders en er 29 jaar te hebben geleefd (gehoor CGVSp. 29). Gevraagd welke taal in Yendi wordt gesproken, antwoordde u Dagomba (gehoor CGVS, p. 7). U verklaarde ook dat de leden van de subgroepen van de Dagomba, de Abudu en de Andani, allemaal de Dagomba taal spreken (gehoor CGVS, p. 7). Wanneer u echter werd gevraagd of u de Dagomba taal spreekt, antwoordde u ontkennend. Gevraagd om te proberen om de dagen van de week en de cijfers van 1 tot 5 in het Dagomba te reproduceren, kon u dat volstrekt niet (gehoor CGVS, p. 7). Het is niet overtuigend dat iemand die 29 jaar ononderbroken in een gebied leeft waar Dagomba wordt gesproken niet in staat is om ook maar 1 woord in deze taal te reproduceren.

Gevraagd naar het aantal vrouwen van de chieft van Yendi, Ya Na Yakubu II, antwoordde u eerst dat het er 'Veel' waren, en toen u gevraagd werd hoeveel, stelde u '4 of 5 denk ik' (gehoor CGVS, p. 12). In

werkelijkheid had Ya Na Yakubu II meer dan 25 vrouwen (naargelang de bron 26 of 32) (zie informatie in het administratief dossier), hetgeen toch wel erg verschilt van het door u opgegeven aantal. U stelde verder dat er naast deze koning ook 'duizenden' andere bewoners van Yendi werden vermoord, waaronder ook enkele van zijn echtgenotes (gehoor CGVS, p. 12). In werkelijkheid werden er buiten de koning nog enkele tientallen mensen gedood, maar zeker geen duizenden (zie informatie in het administratief dossier). Uit de informatie blijkt nergens dat er ook echtgenotes van de chieft onder de doden waren (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde dat de koning onthoofd werd en dat het hoofd nooit werd teruggevonden en hij na 2 à 3 jaar begraven werd (gehoor CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het hoofd van de koning aanvankelijk inderdaad verdwenen was (en ook een arm), maar dat deze ontbrekende lichaamsdelen een week later opnieuw opdoken (zie informatie in het administratief dossier). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenzeer dat de vermoorde Andani koning Ya Na Yakubu II in april 2006, zijnde 4 jaar nadat hij werd omgebracht, begraven is.

Toen u gevraagd werd of u de naam Abdulai Mahamadu kent, antwoordde u bevestigend, u dacht na, maar u kon zich niet herinneren wat de naam u zei (gehoor CGVS, p. 13). Nochtans is Abdulai Mahamadu zowel de naam van de in 1988 overleden koning van de Abudu in Yendi als de naam van de huidige kandidaat koning van de Abudu in Yendi (zie informatie in het administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u dat niet weet, vermits u beweerde tot de Abudu te behoren (gehoor CGVS, p. 10). Toen u de naam Bolin Lana werd voorgelegd, antwoordde u dat het een chieft van Tamale is (gehoor CGVS, p. 13), maar in werkelijkheid is het een bijnaam voor de hierboven genoemde troonpretendent van de Abudu, Abdulai Mahamadu II (zie informatie in het administratief dossier). U herkende deze troonpretendent van de Abudu ook niet op foto (gehoor CGVS, p. 15) en beweerde in strijd met de werkelijkheid dat hij de zoon is van de vermoorde Andani koning, Yakubu II. Het is bijzonder merkwaardig dat u – als beweerde Abudu – zo weinig weet van de huidige troonpretendent van de Abudu.

Dat u tijdens het gehoor door het CGVS blijk gaf van enige kennis over wat in Yendi gebeurd is, weegt niet op tegen voorgaande vaststellingen, die eerder betrekking hebben op de doorleefdheid van uw verklaringen. De moord op de koning van Yendi blijkt immers een erg gemediatiseerd item te zijn dat zowel nationaal als internationaal veel weerklank heeft gekregen. Het valt dan ook niet uit te sluiten dat u deze (theoretische) kennis over de moord op de koning van Yendi op deze wijze heeft verworven, eerder dan ze als bewoner van Yendi te hebben beleefd.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat zich in uw administratief dossier een NDC-lidkaart bevindt, die afgeleverd werd in 1996 en waarop als 'consituency' **Akwatia** staat geschreven en als 'district' **Kwaebibirim**. Dit district bevindt zich in de Eastern region (zie informatie in het administratief dossier). Hoewel een partijlidkaart geen officieel document is kan ervan worden uitgegaan dat iemand zijn lidkaart verkrijgt in de plaats waar hij woont/ verblijft. Het is dan ook merkwaardig dat de lidkaart werd afgeleverd in een district waar u in het kader van uw asielaanvraag nooit melding van maakte. Ook deze vaststelling bevestigt de twijfels over uw (permanent) verblijf in Yendi vanaf uw 5de levensjaar.

Uit alles blijkt dat u uw verblijf in Yendi niet aannemelijk wist te maken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging door Andani in ernstige mate hypothekeert.

Verder kunnen ook volgende opmerkingen worden gemaakt bij uw bewering dat u als Abudu – in navolging van uw vader – vreest te zullen worden vermoord door de Andani.

U stelde dat uw vader in 2006 door Andani werd vermoord in gevechten tussen de Andani en de Abudu (gehoor CGVS, p. 4 en 9). Uw verklaringen over uw gedrag na de dood van uw vader blijken echter niet verenigbaar met een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade'. U verklaarde uit vrees om door de etnische Andani te worden vervolgd en zelfs gedood, een jaar voor uw vertrek uit Ghana van Yendi naar Kumasi te zijn verhuisd (gehoor CGVS, p. 9-10). U beweerde in Kumasi heel voorzichtig te zijn geweest en u er te hebben verstoppt (gehoor CGVS, p. 10 en 14). U verklaarde echter in Kumasi als drager van bagages en goederen te hebben gewerkt (gehoor CGVS, p. 14). Wanneer de protection officer u er attent op maakte dat een dergelijke (publieke) job niet verenigbaar is met uw eerdere verklaring dat u zich verstoppte, antwoordde u dan weer dat men u in Kumasi niet kende en dat u werkte om geld te vergaren voor uw vertrek (gehoor CGVS, p. 14). De vaststelling dat u uw verklaringen aanpast in functie van de vragen van de protection officer laten toe om de geloofwaardigheid ervan te betwisten.

Uw bewering dat u – als Abudu – vreest te worden vervolgd en zelfs gedood door de Andani, kan in het licht van het voorgaande niet ernstig worden genomen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Ghana een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen.

U legde in het kader van uw asielaanvraag geen documenten voor om uw identiteit of reistraject naar België te staven. Uit de kopies van een paspoort van Ghana nr. H2618579, afgeleverd op 7 juni 2014 in Brussel, die zich in uw administratief dossier bevinden, blijkt uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Inzake het verwijt omtrent zijn laattijdige asielaanvraag, betoogt hij:

"Het feit dat de asielaanvraag van verzoeker een paar na zijn aankomst in België werd ingediend kan niet betwist worden.

Er dient echter gepreciseerd te worden dat het loutere feit dat de internationale bescherming enige tijd na de aankomst gevraagd werd, niet voldoende is om over een laattijdige asielaanvraag te spreken.

Gedurende zijn gehoord voor het CGVS stelde verzoeker dat hij een Belgische partner heeft waarmee hij een duurzame relatie heeft. Het echtpaar zal de komende dagen de gelukkige ouders van een kind. Ze hebben de verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd en op 12/06/2015 deden ze de huwelijksaangifte.

Verzoeker ging ervan uit dat hij dankzij de voormelde duurzame relatie met zijn partner een verblijfsvergunning zou bekomen. De vergunning zou hem dezelfde bescherming bieden als de vluchtelingestatus. Hij wist dat hij dankzij een verblijfsvergunning niet terug gerepatriëerd zou worden naar zijn land van herkomst.

De door verzoeker afgelegde verklaring van wettelijke samenwoning werd echter niet geregistreerd waardoor hij een verblijfsvergunning niet heeft kunnen bekomen. Hij werd vervolgens door de politie gearresteerd wegens illegaal verblijf en naar zijn centrum voor illegalen overgebracht met het oog op de repatriëring. Vanuit het centrum nam hij contact met zijn familie in Ghana en vernam dat zijn problemen steeds actueel zijn. Hij had geen andere keuze dan asiel aan te vragen.

Uit het geheel van omstandigheden blijkt dat het laattijdige karakter van de aanvraag in casu niet als tegenindicatie weerhouden kan worden."

Aangaande zijn aanwezigheid in Yendi, voert hij aan:

"De commissaris generaal stelt ten onrechte dat voldoende elementen zouden aantonen dat verzoeker niet in Yendi zou zijn op het moment van de feiten.

De commissaris generaal verwijst vooreerst naar het feit dat verzoeker de Dagomba taal niet spreekt. Er dient hierbij gepreciseerd te worden dat de officiële taal in Ghana de Engelse taal betreft. De Engelse taal is de taal die wordt gesproken door burgers die geen gemeenschappelijke taal spreken. Het feit dat verzoeker in een bepaalde regio woont, betekent dus niet dat hij de Nederlandse taal machtig moest zijn. Het is algemeen geweten dat men niet gemotiveerd kan worden om een andere taal te spreken wanneer hij geholpen kan worden in de taal die hij al machtig is. Gelet op het feit dat de Engelse taal door quasi alle Ghanese gesproken wordt, dan kunnen wij moeilijk beweren dat verzoekster de Dagomba taal diende te spreken.

Betreffende het aantal vrouwen van de koning alsmede de omstandigheden rond zijn dood stelde het CGVS dat verzoeker geen correcte antwoorden gegeven zou hebben.

Wat het aantal vrouwen van de koning betreft, stelde verzoeker aanvankelijk dat deze laatste veel vrouwen had. Dit antwoord is helemaal niet in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt.

In verband met het aantal personen dat naast de koning vermoord werd dient vastgesteld te worden dat verzoeker een groter getal opgaf dan hetgeen uit de informatie van het GCVS blijkt. De informatiebron waarnaar de CGVS verwijst kan de feiten proberen te minimaliseren om politieke redenen. Het is helemaal niet uitgesloten dat de media overdrijven.

Wat de onthoofding van de koning en de wachtperiode voor zijn begrafenis betreft, dient vastgesteld te worden dat de stelling van verzoeker niet in strijd is met de door het CGVS aangehaalde informatie. Verzoeker stelde terecht dat de koning onthoofd werd. Verzoeker stelde tevens terecht dat er jaren duurde vooraleer dat hij begraven kon worden. Het feit dat het hoofd van onthoofde koning vroeger gevonden werd dan wat verzoeker verklaarde is niet voldoende om de stelling van verzoeker als ongeloofwaardig te kwalificeren.

Er dient benadrukt te worden dat naast door het CGVS aangehaalde onwetendheden, ze rept met geen woord over tal van correcte antwoorden van verzoeker over de voormelde regio. Verzoeker is van

oordeel dat de door de commissaris generaal aangehaalde elementen niet determinerend zijn om de betreden beslissing te rechtvaardigen."

Met betrekking tot zijn vrees om door de Andani te worden vermoord, stelt verzoeker:

"De commissaris generaal stelt vervolgens dat de verklaringen van verzoeker over zijn gedrag na de dood van zijn vader niet verenigbaar zou zijn met de vrees om door de etnische Andani vervolgd te worden.

De commissaris generaal verwijst hierbij meer bepaald naar het feit dat verzoeker in de hoofdstad verhuisde en dat hij aldaar een activiteit als drager van bagages uitoefende.

Het feit dat verzoeker bagage droeg kan in casu niet als tegenindicatie weerhouden worden. verzoeker is naar Kumasi gegaan teneinde aan vervolging te kunnen ontsnappen. Op een gegeven moment had hij geld nodig om het land te verlaten en vrij te kunnen rondlopen. Verzoeker had geen andere keuze dan risico te nemen. Hij wist echter dat het genomen risico beperkt was. Hij was in die stad niet gekend en hij was van plan om slechts gedurende een zeer korte periode te werken.

Uit het voorgaande blijkt dat de verklaring van verzoeker coherent en zeer plausibel is."

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging worden ondergraven doordat hij slechts jaren na aankomst in België asiel aanvraag. Verzoeker betwist niet dat hij laattijdig asiel aanvraag. Hij tracht dit te vergoelijken door te stellen dat hij een relatie had met een Belgische partner en dat hij ervan uitging dat hij daardoor een verblijfsvergunning zou bekomen. Deze vergoelijking kan echter niet verklaren waarom verzoeker dermate laattijdig asiel aanvraag. Vooreerst kan redelijkerwijze worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dit geldt tevens wanneer deze asielzoeker een relatie heeft met een inwoner van het land waartoe hij zich richt om bescherming te verkrijgen. Dat verzoeker er al die tijd van zou zijn uitgegaan dat hij door zijn relatie in België zou kunnen blijven, kan bovendien geenszins worden aangenomen. Uit het niet-betwiste feitenrelaas en de stukken van het dossier (administratief dossier, stuk 7) blijkt immers dat hij zowel op 3 oktober 2014 als op 26 januari 2015 een bevel ontving om het grondgebied te verlaten. Aldus kan worden aangenomen dat hij wist dat hij ondanks zijn voorgehouden relatie niet in België kon blijven. Bovendien weigerde de stad Mechelen op 5 maart 2015 de wettelijke samenwoning van verzoeker en zijn partner te registreren. Desondanks wachtte verzoeker andermaal bijna twee maanden alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen op 30 april 2015. Dat hij naliet dit te doen klemmt nog des te meer daar hij in tussentijd op 1 april 2015 door de politie werd meegenomen, werd opgesloten in een gesloten centrum met het oog op een verwijdering van het grondgebied en het voorwerp uitmaakte van een poging tot verwijdering op 12 april 2015. Dat verzoeker dermate lang talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

Verzoeker wijt zijn vrees voor vervolging aan de gebeurtenissen in Yendi eind 2001 en begin 2002. De geloofwaardigheid van zijn verblijf aldaar wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat hij niet in staat bleek om zelfs maar één woord te reproduceren van de taal die aldaar wordt gesproken. Dat het Engels de officiële taal in Ghana betreft, dat het Engels wordt gesproken tussen burgers zonder gemeenschappelijke taal en dat hij zich in het Engels kon behelpen doet hieraan geenszins afbreuk. Wanneer hem werd gevraagd welke taal er in Yendi wordt gesproken, antwoordde verzoeker immers dat dit het Dagomba was. Tevens gaf hij aan dat de leden van de subgroepen van de Dagomba, de Abudu en de Andani, allemaal deze taal spreken (administratief dossier, stuk 3, p.7). Het is bijgevolg geheel niet aannemelijk dat hij niet in staat zou zijn om zelfs maar één woord te reproduceren in deze taal indien hij werkelijk vanaf zijn vijfde levensjaar en gedurende 29 jaar in Yendi had verbleven.

Uit de terecht aangehaalde gezegden en informatie in de bestreden beslissing blijkt daarenboven dat verzoeker meermaals foutieve verklaringen aflegde omtrent de gebeurtenissen in Yendi. Deze maken nochtans de kern uit van zijn asielrelaas.

Zo legde verzoeker foutieve verklaringen af omtrent het aantal vrouwen van de gedode koning. Verzoeker tracht zijn verklaringen ten onrechte te verzoenen met de voormelde informatie. Uit deze informatie blijkt dat de koning meer dan 25 vrouwen had terwijl verzoeker aangaf te denken dat het er

slechts vier of vijf waren. Dat hij aanvankelijk verklaarde dat de koning 'veel' vrouwen had doet hieraan geenszins afbreuk daar hij vervolgens preciseerde te denken dat dit er vier of vijf waren (*ibid.*, p.12).

Tevens beweerde verzoeker dat er nog duizenden andere inwoners van Yendi gedood werden, waaronder enkele echtgenotes van de koning. Uit de voormelde informatie blijkt nochtans dat er enkele tientallen inwoners van Yendi werden gedood en kan nergens worden afgeleid dat er bij deze slachtoffers echtgenotes van de koning waren. Verzoeker beweert dat de informatie die verweerder hanteert mogelijks om politieke redenen de feiten minimaliseert. Deze blote, ongefundeerde en louter hypothetische bewering kan echter bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie incorrect zou zijn. Verzoeker brengt zelf bovendien niet de minste informatie bij ter ondersteuning van zijn versie van de feiten.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat zijn verklaringen over het hoofd van de koning en diens begrafenis stroken met de voormelde informatie. Hij stipt weliswaar terecht aan dat hij correct verklaarde dat de koning werd onthoofd en dat het jaren duurde alvorens de koning werd begraven. Hiermee doet hij echter geenszins afbreuk aan de vaststellingen dat hij ten onrechte verklaarde dat het hoofd van de koning nooit werd teruggevonden en dat hij foutief verklaarde dat deze reeds twee of drie jaar na zijn dood werd begraven.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar hierin wordt gemotiveerd:

“Toen u gevraagd werd of u de naam Abdulai Mahamadu kent, antwoordde u bevestigend, u dacht na, maar u kon zich niet herinneren wat de naam u zei (gehoor CGVS, p. 13). Nochtans is Abdulai Mahamadu zowel de naam van de in 1988 overleden koning van de Abudu in Yendi als de naam van de huidige kandidaat koning van de Abudu in Yendi (zie informatie in het administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u dat niet weet, vermits u beweerde tot de Abudu te behoren (gehoor CGVS, p. 10). Toen u de naam Bolin Lana werd voorgelegd, antwoordde u dat het een chieft van Tamale is (gehoor CGVS, p. 13), maar in werkelijkheid is het een bijnaam voor de hierboven genoemde troonpretendent van de Abudu, Abdulai Mahamadu II (zie informatie in het administratief dossier). U herkende deze troonpretendent van de Abudu ook niet op foto (gehoor CGVS, p. 15) en beweerde in strijd met de werkelijkheid dat hij de zoon is van de vermoorde Andani koning, Yakubu II. Het is bijzonder merkwaardig dat u – als beweerde Abudu – zo weinig weet van de huidige troonpretendent van de Abudu.

(...)

*Tot slot kan nog worden opgemerkt dat zich in uw administratief dossier een NDC-lidkaart bevindt, die afgeleverd werd in 1996 en waarop als ‘consituency’ **Akwatia** staat geschreven en als ‘district’ **Kwaebibirim**. Dit district bevindt zich in de Eastern region (zie informatie in het administratief dossier). Hoewel een partijlidkaart geen officieel document is kan ervan worden uitgegaan dat iemand zijn lidkaart verkrijgt in de plaats waar hij woont/ verblijft. Het is dan ook merkwaardig dat de lidkaart werd afgeleverd in een district waar u in het kader van uw asielaanvraag nooit melding van maakte. Ook deze vaststelling bevestigt de twijfels over uw (permanent) verblijf in Yendi vanaf uw 5de levensjaar.*

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Yendi tijdens de gebeurtenissen die aldaar eind 2001 en begin 2002 plaatsvonden. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die hij ingevolge deze gebeurtenissen beweert te koesteren. Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan op zich niet leiden tot een hervorming van deze beslissing.

Verzoeker heeft geen documenten neergelegd die op het voorgaande een ander licht zouden kunnen werpen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS